

2. Indhold

2.1. Sygdomsområdet

Overførbare sygdom er sygdom forårsaget af et specifikt infektiøst stof eller af levende organismer. Overførbare sygdom opstår, når det infektiøse stof eller dets giftstoffer overføres til en modtagelig person. Det infektiøse stof eller biologiske giftstof kan overføres fra en smittet person, men kan også overføres fra et smittet dyr eller fra et reservoir i det omgivende miljø (f.eks. vand, jord, føde). Begrebet, overførbare sygdom, bruges ofte synonymt med begrebet, infektions sygdom, men er i forhold dertil et overordnet begreb. Det omfatter også sygdomme, hvor et færdigt giftstof trænger ind i organismen og fremkalder sygdom, mens begrebet, infektionssygdom, alene bruges om sygdomme, hvor levende infektiøst stof udvikles eller formeres i organismen. Overførbare sygdomme omfatter således såvel sygdomme, der smitter videre fra menneske til menneske, som sygdomme, der ikke smitter videre fra mennesket.

Som nævnt omfatter den nuværende epidemilov alene smitsomme sygdomme, der smitter fra menneske til menneske. Det drejer sig dels om de såkaldte alment farlige sygdomme (opført på lovens bilagsliste A), som f.eks. kopper, plettyfus, pest, spedalskhed (lepra) og difteri, dels om de såkaldte øvrige smitsomme sygdomme (opført på lovens bilagsliste B), som f.eks. kolera, tyfus, paratyfus, polio, tuberkulose og epidemisk gulst. Ifølge bemærkningerne til den gældende lov forstås ved alment farlige sygdomme sygdomme med en stor smitterisiko, et sædvanligvis alvorligt forløb og ofte en stor dødelighed. En beskrivelse, der også er dækkende i dag. De øvrige smitsomme sygdomme (liste B) er ikke på samme måde defineret. Ved forekomst af alment farlig sygdom kan visse tvangsforanstaltninger iværksættes umiddelbart på epidemikommissionens foranledning, mens de samme tvangsforanstaltninger kun kan iværksættes overfor øvrige smitsomme sygdomme under særlige omstændigheder efter indenrigs- og sundhedsministerens bestemmelse, jf. de særlige bemærkninger neden for til liste A og B som bilag til lovforslaget.

Loven omfatter derimod ikke andre overførbare sygdomme, der ikke smitter fra menneske til menneske, men som overføres via vand, jord, luft, føde og dyr, f.eks. miltbrand (anthrax) og pølseforgiftning (botulismus), og ad den vej også kan ramme et stort antal mennesker samtidig. Angreb med biologisk kampstof vil også kunne sigte imod udbredelse af sådanne andre overførbare ikke-smittefarlige sygdom-

me, hvorfor epidemilovens foranstaltninger også bør kunne tages i anvendelse over for disse. Denne opfattelse er også tilkendegivet af såvel arbejdsgruppen som Sundhedsstyrelsen og Statens Serum Institut.

2.2. Epidemikommissionerne

Efter den gældende epidemilov nedsættes for hver af de 5 regioner en epidemikommission, der består af en politidirektør, udpeget af Justitsministeriet, en embedslæge, udpeget af embedslægeinstitutionen, en dyrlæge udpeget af Fødevarestyrelsen, en regionschef udpeget af SKAT, samt tre af regionsrådet valgte medlemmer. Politidirektøren er formand for kommissionen. Valgene af de regionale medlemmer har virkning for den regionale valgperiode. Endvidere er den statslige told- og skatteforvaltning, politiet, havnevæsenet, luftfartsvæsenet, lodser og stadsdyrlæger forpligtet til regionalt at bistå epidemikommissionen i udøvelsen af dennes pligter, idet den enkelte kommission kan bestemme, at visse af lovens foranstaltninger under nærmere fastsatte betingelser kan iværksættes af kommissionens enkelte medlemmer eller af de til kommissionen knyttede læger

Da der i det eksisterende regionale epidemiberedskab savnes en repræsentant for regionens sygehusberedskab, foreslås epidemikommissionen udvidet med en repræsentant for det regionale sygehusberedskab, ligesom epidemikommissionen foreslås udvidet med en repræsentant for Beredskabsstyrelsens regionale beredskabscenter. På baggrund af politireformen foreslås, at det er rigspolitichefen og ikke Justitsministeriet, der udpeger politidirektørerne. Endvidere foreslås kredsen af myndigheder, som er forpligtet til at bistå epidemikommissionen i udøvelsen af dennes pligter ifølge loven, udvidet til at omfatte de stedlige politi-, havne-, lods-, luftfarts-, miljø-, sygehus-, embedslæge- og fødevaremyndigheder, de stedlige told- og skatteforvaltninger samt redningsberedskabet. Endelig foreslås, at Sundhedsstyrelsen udpeger embedslægen, da embedslægerne organisatorisk nu er en del af Sundhedsstyrelsen.

I visse tilfælde, hvor epidemikommissionerne træder sammen, vil der være tale om en hændelse af en sådan karakter, at også de regionale koordinerende stabe under ledelse af politidirektøren træder sammen. I disse regionale koordinerende stabe etableres et planlægningsmæssigt og operativt samarbejde mellem myndigheder med ansvar for opgaver på beredskabsområdet. Epidemikommissionerne bør derfor indgå i et samarbejde med de regionale stabe med henblik på en koordineret opgavevaretagelse.